Dosarul nr.2rc-4/2026 Judecătoria Bălţi, sediul Sîngerei, judecător C. Păun

D e c i z i e

28 aprilie 2026 mun.Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

În componenţă:
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecători Alina Ţihonschi, Mariana Sajin

examinând recursul declarat de SRL „Magnum Protect", în persoana reprezentantului, avocat Mandraburcă Andrei împotriva încheierii Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 23 ianuarie 2026, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de depusă de SRL „Magnum Protect", privind aplicarea măsurilor de asigurare în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Magnum-Protect" către SC „Vasialex-Agro" SRL, privind încasarea datoriei, penalităţii şi cheltuielilor de judecată,-

c o n s t a t ă :

Poziţia instanţei de fond:

1. La 22 ianuarie 2026, SRL „Magnum Protect" a depus cerere de chemare în judecată către SC „Vasialex-Agro" SRL, privind încasarea datoriei în mărime de 73.665,00 lei, penalităţii în mărime de 5.834,01 lei şi cheltuielilor de judecată compuse din: cheltuieli de asistenţă juridică în mărime de 10.000,00 lei; taxei de stat în sumă de 2.934,97 lei; taxei de timbru în sumă de 200,00 lei şi taxei pentru eliberarea extrasului din Registrul de Stat al persoanelor juridice în mărime de 110,00 lei.
2. Concomitent cu depunerea cererii de chemare în judecată, reclamanta a înaintat cererea cu privire la asigurarea acţiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile imobile, mobile şi mijloacele băneşti aflate în conturile bancare ale SC „Vasialex-Agro" SRL, în limita sumei de 79.499,01 lei.
3. În motivarea cererii de asigurare a acţiunii, reclamanta a invocat că măsura solicitată constituie un mijloc procesual destinat protejării intereselor părţilor, iar neaplicarea acesteia ar putea face imposibilă sau dificilă executarea unei eventuale hotărâri de admitere a acţiunii.
4. Totodată, afirmă că instituirea măsurii de asigurare se impune în vederea garantării realizării efective a dreptului pretins şi a asigurării executării hotărârii judecătoreşti într-un termen rezonabil.
5. Prin încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 23 ianuarie 2026, s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de SRL „Magnum Protect", privind aplicarea măsurilor de asigurare în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Magnum-Protect" către SC „Vasialex-Agro" SRL privind încasarea datoriei, penalităţii şi cheltuielilor de judecată.

Solicitarea recurentei:

6. La 10 februarie 2026, SRL „Magnum Protect”, în persoana reprezentantului, avocat Mandraburcă Andrei, a declarat recurs împotriva încheierii judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 23 ianuarie 2026, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond și soluționarea prin decizie a cererii privind aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.

Argumentele părților:

7. În motivarea recursului, recurenta susține că un aspect esențial referitor la încheierea contestată îl constituie lipsa unei motivări efective. Astfel, cu excepția unor formulării ce se referă la instituția asigurării acțiunii, instanța nu a indicat și nu a analizat circumstanțele concrete care ar justifica respingerea cererii de aplicare a măsurilor asigurătorii.

8. Or, scopul principal al măsurilor de asigurare constă în prevenirea riscului neexecutării unei eventuale hotărâri judecătorești pronunțate asupra fondului cauzei.

9. În acest context, reiterează că instanța de fond a ajuns în mod eronat la concluzia privind netemeinicia cererii de asigurare a acțiunii, invocând lipsa probelor care ar demonstra riscul neexecutării.

10. În susținerea cererii de asigurare, recurenta își întemeiază pretențiile pe dispozițiile art.174 alin.(1) și art.175 alin.(1) Cod de procedură civilă, considerând că, la această etapă procesuală, se impune aplicarea măsurilor solicitate. Acestea aceasta fiind o măsura temporară și de protecție a intereselor recurentei, în cazul în care vor fi satisfăcute cerințele acestuia.

11. De asemenea, instituirea măsurilor asigurătorii acordă recurentului dreptul la evitarea abuzurilor nejustificate din partea intimatului și fiind o măsura provizorie stabilită pe o perioadă determinată până la momentul pronunțării unei hotărâri judecătorești irevocabile.

12. În aceste condiții, existența circumstanțelor care indică faptul că neasigurarea acțiunii ar putea face imposibilă executarea unei eventuale hotărâri favorabile recurentei justifică pe deplin necesitatea și oportunitatea aplicării măsurilor asigurătorii solicitate.

13. Totodată, instanța de fond a omis să țină cont de faptul că din cererea de chemare în judecată și din înscrisurile anexate rezultă conduita intimatului de eschivare de la executarea obligației de plată. Or, măsurile asiguratorii solicitate sânt proporționale interesului legitim urmărite de către recurentă și limitează doar la valoarea creantei pretinse și sânt în scopul de a conserva o parte a patrimoniului intimatului drept garanție a executării judecătorești.

14. În plus, aplicarea acestor măsuri este de natură să contribuie la responsabilizarea intimatului, determinându-l să își exercite drepturile procesuale cu bună-credință, să evite acțiunile de tergiversare a procesului și să asigure examinarea cauzei într-un termen rezonabil.

Termenul de declarare a recursului:

15. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

16. Colegiul civil reține, că din lucrările dosarului rezultă că încheierea Judecătoriei Bălți, sediul Sîngerei din 23 ianuarie 2026 a fost expediată părților prin intermediul poștei

terestre, la data de 29 ianuarie 2026, iar cererea de recurs a fost depusă la data de 10 februarie 2026.

17. Astfel, instanţa conchide, că recursul declarat de SRL „Magnum Protect", în persoana reprezentantului, avocat Mandraburcă Andrei, este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanţei de recurs:

18. Analizând legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, Colegiul civil conchide, că recursul urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, reieşind din considerentele ce succed:

19. Conform art.424 alin.(1) din Codul de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

20. În condiţiile art.426 alin.(2) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă. (3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

21. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să menţină încheierea.

22. Actele cauzei atestă că, la data de la 22 ianuarie 2026, SRL „Magnum Protect" a depus cerere de chemare în judecată către SC „Vasialex-Agro" SRL privind încasarea datoriei în mărime de 73.665,00 lei, penalităţii în mărime de 5.834,01 lei şi a cheltuielilor de judecată compuse din: cheltuieli de asistenţă juridică în mărime de 10.000,00 lei; taxei de stat în sumă de 2.934,97 lei; taxei de timbru în sumă de 200,00 lei şi taxei pentru eliberarea extrasului din Registrul de Stat al persoanelor juridice în mărime de 110,00 lei.

23. Concomitent cu cererea de chemare în judecată, reclamanta a înaintat cererea cu privire la asigurarea acţiunii prin aplicarea sechestrului pe bunurile imobile, mobile şi mijloacele băneşti ce aparţin cu drept de proprietate pârâtei SC „Vasialex-Agro" SRL, în limita valorii acţiunii.

24. Prin încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 23 ianuarie 2026, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de SRL „Magnum Protect", privind aplicarea măsurilor de asigurare în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de SRL „Magnum-Protect" către SC „Vasialex-Agro" SRL privind încasarea datoriei, penalităţii şi cheltuielilor de judecată.

25. Nefiind de acord cu soluţia adoptată pe caz, SRL „Magnum Protect", în persoana reprezentantului, avocat Mandraburcă Andrei, a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii instanţei de fond, cu emiterea unei noi soluţii prin care cererea de asigurare a acţiunii să fie admisă.

26. Verificând materialele cauzei în raport cu soluţia adoptată şi cu motivele invocate în recurs, Colegiul constată că instanţa de fond a apreciat în mod corect circumstanţele cauzei şi a aplicat just normele de drept incidente, motiv pentru care concluzionează că respingerea ca neîntemeiată a cererii reclamantei/recurentei privind aplicarea măsurii de asigurare sub formă de sechestru asupra bunurilor mobile, imobile şi mijloacelor băneşti

ale pârâtei SC „Vasialex-Agro” SRL este legală şi întemeiată, pentru considerentele ce urmează a fi expuse în continuare.

27. Potrivit art.174 Cod de procedură civilă, la cererea participanţilor la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

28. Conform art.175 alin.(1) lit.a) CPC, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane.

29. Conform art.177 alin.(1) CPC, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii.

30. Din interpretarea sistemică a acestor dispoziţii legale rezultă că asigurarea acţiunii reprezintă un ansamblu de măsuri silite, cu caracter temporar şi urgent, dispuse în scopul garantării executării efective a unei hotărâri judecătoreşti definitive, fiind subordonate protecţiei drepturilor patrimoniale pretinse şi necesităţii menţinerii concordanţei cu obiectul acţiunii.

31. În consecinţă, indiferent de forma concretă a măsurii solicitate, aceasta trebuie să fie justificată prin existenţa plauzibilă a unui risc real de imposibilitate a executării, sarcina probei revenind solicitantului, care este obligat să prezinte probe pertinente şi suficiente, în timp ce aprecierea existenţei pericolului revine instanţei de judecată.

32. Or, din aceste considerente decurge că simpla depunere a unei acţiuni patrimoniale nu este, prin ea însăşi, suficientă pentru dispunerea măsurilor asigurătorii, fiind necesar ca instanţa să constate, în baza probelor administrate, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătoreşti.

33. Prin urmare, instituirea unor restricţii asupra patrimoniului pârâtei este admisibilă doar cu titlu de excepţie, în prezenţa unor temeiuri clar determinate şi justificate în mod concret, astfel cum sunt prevăzute de lege.

34. În acest context, Colegiul relevă, că la pronunţarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul *in mora* (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părţile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acţiunii solicitate este în corelaţie cu obiectul acţiunii înaintate şi dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

35. În acelaşi timp, asigurarea acţiunii trebuie să corespundă scopului legitim şi să fie proporţională, adică ingerinţele în drepturile pârâtului trebuie să fie echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecţia anticipată a drepturilor reclamantului. Depăşirea scopului asigurării acţiunii va echivala cu o încălcare gravă a drepturilor părţii opuse în cadrul procesului civil.

36. Raportând aceste principii la cauza dedusă judecăţii, Colegiul constată că instanţa de fond a reţinut în mod corect starea de fapt şi a aplicat corespunzător dispoziţiile legale incidente.

37. Astfel, rezultă că obiectul acţiunii îl constituie încasarea de la SC „Vasialex-Agro” SRL, în beneficiul SRL „Magnum Protect”, a sumei de 79.499,01 lei, derivată din raporturi juridice obligaţionale izvorâte din livrările de bunuri efectuate în temeiul facturilor fiscale nr. EAY 000251236 din 06 iunie 2025 şi nr. EAY 0006473300 din 23 iunie 2025.

38. În acest cadru, prin cererea de asigurare, reclamanta a solicitat aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile şi imobile, precum şi asupra mijloacelor băneşti ale pârâtei, în limita valorii acţiunii, măsură care, deşi în principiu admisibilă, trebuie să respecte rigorile legale expuse anterior.

39. În speţă însă, analizând circumstanţele concrete ale cauzei, instanţa de recurs constată că cererea de asigurare nu este motivată în fapt în sensul cerinţelor art.177 alin.(1) Cod de procedură civilă, întrucât nu sunt indicate şi probate circumstanţe concrete care să demonstreze că neaplicarea măsurilor ar face imposibilă executarea hotărârii.

40. Mai mult, recurenta nu a administrat probe din care să rezulte existenţa unui risc real, precum înstrăinarea, degradarea sau ascunderea bunurilor pârâtei ori existenţa unui concurs de creditori care ar putea afecta executarea creanţei. În lipsa unor asemenea elemente probatorii concrete, simpla invocare a unui eventual risc rămâne la nivel de afirmaţie neconfirmată.

41. În consecinţă, la etapa actuală procesuală, nu poate fi reţinut un pericol iminent de înstrăinare sau sustragere a bunurilor pârâtei, care să justifice o ingerinţă imediată şi restrictivă asupra dreptului de proprietate al acesteia.

42. De asemenea, Colegiul reţine că sechestrul constituie o măsură procesuală de excepţie, ce poate fi dispusă doar în baza unor probe pertinente şi convingătoare privind existenţa unui risc real şi iminent, or, în prezenta cauză, un asemenea risc nu a fost demonstrat, recurenta limitându-se la simple afirmaţii privind pretinsa rea-credinţă a pârâtei.

43. În acelaşi timp, aplicarea sechestrului, în absenţa unor asemenea dovezi, ar constitui o ingerinţă disproporţionată în dreptul de proprietate al pârâtei, contrară principiilor necesităţii şi proporţionalităţii.

44. În aceste condiţii, argumentele invocate în recurs, întemeiate pe prezumţii şi susţineri generale, nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanţei de fond şi nici să demonstreze existenţa temeiurilor legale pentru aplicarea măsurilor solicitate.

45. Prin urmare, întrucât ansamblul circumstanţelor cauzei nu confirmă existenţa unui risc real şi grav de neexecutare a unei eventuale hotărâri judecătoreşti, Colegiul conchide că recursul este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond fără modificări.

46. În conformitate cu art.427 lit.a) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de SRL „Magnum Protect”, în persoana reprezentantului, avocat Mandraburcă Andrei.

Se menţine încheierea Judecătoriei Bălţi, sediul Sîngerei din 23 ianuarie 2026, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de SRL „Magnum Protect” privind aplicarea măsurilor de asigurare în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Magnum-Protect” către SC „Vasialex-Agro” SRL privind încasarea datoriei, penalităţii şi cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedinte completului, judecător Stanislav Grosu

Judecători Alina Ţihonschi

Mariana Sajin